

רבינוביץ אלפרד (אהרון)

בן לזר (עורק-זין) וחניקה. נולד ב-26.8.1918 בוינה, בירת אוסטריה. מילודתו נמשך אחרי השכלה גבוהה. היה תלמיד הטוב ביותר בגימנסיה החומניסטית ואחר-כך עבר לאוניברסיטה בוינה. עם השתלטות הנאצים עוד הספיק יחד עם המשפחה לעלות לארץ-ישראל בדרך לגלית באוגוסט 1938. המשפחה התישבה בירושלים. קנה לו ידיעות בעברית והמשיך את לימודיו באוניברסיטה העברית. היה תלמידו המובהק של פרופ' מ. שוואבה, למד בלשנות

קלאסית והחומר למחקר ההיסטוריה והטופוגרפיה של ארץ-ישראל בתקופת רומי וביזנטינית. עבדת-הגמר שלו הייתה פירוש השיחה הראשונה של חוריקיס איש עזה, יחד עם פרופ' ש. בודנה היימר חיבר מהדורות אנגליות של הספר "בעלי-החיים לטימותיו איש עזה", ואחרי מותו הוציא הספר לאור בפאריס.

היה גם חובב מוסיקה והיטיב לנגן בצ'ילו. גם ספורטאי מעוללה היה ואיש "הגנה". חייל בצה"ל, הצעיר בקרבות בדיר-אבודורה, ובאחרונה על הר-ציוון, שם נפל ב-12 באוגוסט 1948. היה קבור בשיעיר-בادر א. ב-30.8.1950 הועבר להר-הרצל בירושלים. בחוגי המחקר תלו תקנות רבות בחוקר הצעיר בן השלושים שנגدع באבו. הנית אחוריו אשה וילדה.